

РЕШЕНИЕ

№ 3250

гр. София, 31.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 21.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **12699** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е във връзка с определение № 3853 от 12.12.2024 г. по адм. д. № 973 от 2024 г. на Административен съд – Велико Търново, с което е прекратено производството по делото и същото е изпратено по подсъдност на АССГ.

Предмет на спора е жалба, подадена от Х. Б., румънски гражданин с постоянен адрес – Р. Румъния, срещу Заповед за прилагане на ПАМ № GRAM-1307305 от 23.11.2024 г., с която е прекратена регистрацията на ППС на собственик, управлявал с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, за срок от 180 дни.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена при нарушения на материалния и процесуалния закон. Посочено е, че оспорващият е румънски гражданин, който не владее български език, въпреки това цялото административно-наказателно производство било проведено на български език, а лицето не разбрало за какво нарушение е обвинено, както и съдържанието на съставените в производството документи, което е довело и до нарушаване на правото му на защита. Изложени са доводи за допуснати нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП. Моли съда за отмяна на наложената принудителна мярка.

Ответникът – К. Е. К. – мл. автоконтрольор към сектор Пътна полиция – В. Т., ОДМВР – В. Т. – редовно уведомен, не се представлява, не излага становище по

жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовна призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за прилагане на ПАМ на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка прекратена регистрацията на ППС на собственик, управлявал с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, за срок от 180 дни и отнемане на документите: СРМПС № B05191103 и два броя регистрационни табели с № B116RJL, на основание чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП.

Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено обстоятелството, че против оспорвания е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер. GA № 3324286 от 23.11.2024 г. затова, че на 23.11.2024 г. около 04:54 часа в [населено място] на [улица] /пред пицария Б./ в посока [улица], като водач на собствения си лек автомобил марка М. С 300Н, с румънски регистрационен номер, управлява под въздействието на алкохол. Водачът е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Дрегер Алкотест 7510 с фабричен номер ARPM-0747, който е отчел положителна проба 1,01 промила алкохол в кръвта измерено чрез обема издишан въздух. Същият има силен мирис на алкохол и заяви, че е изпил около 0.300 мл. червено вино към 04:00 часа на същата дата. Издаден му е талон за медицинско изследване № 273408.

Към преписката е приложен цитираният АУАН, в който е изложена същата фактическа обстановка, както и в оспорената заповед.

По делото е приета без оспорване от страните административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, както и заповед № 366з-2605 от 28.06.2022 г. на директора на ОДМВР –В. Т..

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е постановена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите по чл. 59, ал. 2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, още по-малко такива с характер на съществени, годни да доведат до неговата отмяна.

Във връзка с възраженията в жалбата следва да се посочи, че те сочат на допуснати нарушения в хода на административнонаказателното производство – при съставяне на АУАН и на НП, които не подлежат на контрол в настоящото производство, поради което същите не следва да бъдат обсъждани от съда с решението. Оплакванията за неосигурен превод и за ограничаване правото на защита в административно-наказателното производство следва да бъдат релевирани при евентуалното обжалване на издаденото наказателно постановление.

Съгласно сочената като нарушена разпоредба на чл. 14, ал. 2 АПК лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или от друг, посочен от тях език. В тези случаи се назначава преводач. Видно от посочената разпоредба, преводач се назначава не на всеки чужд гражданин, а само когато същият не владее български език. Следва да се посочи, че по делото от оспорващия и процесуалния му представител не са ангажирани никакви доказателства, че при връчването на оспорената заповед същият е поискал преводач и такъв не му е предоставен. Същият е подписал процесната заповед, в която е отбелязано, че документът е преведен на разбираем за лицето /английски/ от служител. При това положение и доколкото лицето не е възразило при връчване на оспорения акт, следва да се приеме, че правото му защита не е нарушено, още повече, че в хода на съдебно производство по обжалване същият е представляван от надлежно упълномощен адвокат.

По отношение на материалната законосъобразност на оспорената ПАМ съдът съобрази следното:

В процесната заповед е вписано правното основание за издаването ѝ – чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП. Посочената разпоредба съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Цитираната норма, в приложимата ѝ редакция, предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, включително прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

В случая, за да приложи ПАМ по отношение на оспорващия, административният орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 172, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП хипотези, а именно – управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената ПАМ е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ. Като писмено

доказателство по делото е приет, без оспорване от страните, АУАН сер. ГА № 3324286 от 23.11.2024 г., съставен от К. Е. К. – мл. автоконтрольор към сектор Пътна полиция – В. Т., ОДМВР – В. Т.. Актът е издаден от длъжностно лице в кръга на правомощията му по закон, по установения ред и форма, като в частта на установяването на употребата на алкохол с техническо средство от страна на жалбоподателя, на посочените в акта дата и място, материализира удостоверително изявление на издателя си, т. е. отнася се до съществуването на факти, възприети лично от длъжностно лице – издател. Същият е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, който се ползва с презумптивна доказателствена сила за това обстоятелство съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

Съдът намира, че Заповедта е постановена в съответствие с материалния закон. При наличие на законоустановените предпоставки, както е в случая, наказващият орган действа при обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка относно издаването на ЗППАМ. Според нормата на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, ПАМ се налага за срок от 6 месеца до една година.

Като израз на административна принуда, ПАМ трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Налагането на принудителната административна мярка има за цел да се преустанови едно противоправно поведение. В случая оспорената заповед е издадена и в съответствие с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се попречи на извършването от водача на други нарушения на ЗДвП.

С оглед изложеното, жалбата се явява неоснователна, а оспореният административен акт - законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 - ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Б., румънски гражданин с постоянен адрес – Р. Румъния, срещу Заповед за прилагане на ПАМ № GRAM-1307305 от 23.11.2024 г., с която е прекратена регистрацията на ППС на собственик, управлявал с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, за срок от 180 дни.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ